

שבת שלום מאולפנת אמית נגה

"ולמען תספר באזני בנך ובן-בנך..."
"והיה, כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מֶה הָעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם"
"וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בַּעֲבוּר זֶה, עָשָׂה ה' לִי, בְּצֵאתִי, מִמִּצְרַיִם"
"וְהָיָה כִּי-יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ, מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת:"
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצֵאתִנִי ה' מִמִּצְרַיִם, מִבֵּית עֲבָדִים"
(מתוך פרשת השבוע פרשת בא)

הורים, צוות ותלמידות אהובות,
עם ישראל עוד לא יצא ממצרים, ובפרשה שלנו התורה עסוקה מאוד בסיפור שיסופר לבנים ולבנות ולדורות הבאים. הרב זקס מצטט את המחבר האמריקני ברוס פיילר, שפרסם רב-מכר עיוני ושמו 'הסודות של המשפחות המאושרות' ואומר: "הדבר החשוב ביותר שיש בידיכם לעשות למען משפחתכם הוא הדבר הפשוט מכולם: לפתח סיפור משפחתי חזק".

גם אנחנו באולפנה, רואים את מה שקורה, ומתאמצים מאוד לבנות את הסיפור של המלחמה שאנו בעיצומה: לספר באופן אקטיבי סיפור יהודי, ציוני וישראלי של גבורה ומסירות, סיפור של הקרבה ונתינה, סיפור של תפילה וגעגוע. השבוע השקענו רבות ב"לספר את הסיפור" בטקס במלאת מאה ימים למלחמה ובתפילה משותפת לשלום החטופים, החיילים והפצועים.

כפי שאומר הרב זקס: "המסע הארוך אל החירות, רומזת פרשתנו, אינו רק עניין של היסטוריה ופוליטיקה, ודאי לא רק סדרה של ניסים. הוא כרוך ביחסים שבין הורים וילדים. הוא עובר בסיפור-סיפורים, בהנחלת הסיפור הלאומי מדור לדור. הוא מסע אל הרגשת נוכחותו של אלוהים בחיינו. הוא דורש מאתנו לפנות בחיינו מקום לשגב, לפליאה, להכרת תודה, לענווה, לאמפתיה, לאהבה, לסליחה ולחמלה – והטקס, השיר והתפילה עוזרים לנו לעשות זאת. עלי-ידי כך אנו מקנים לילדינו ביטחון עצמי, אומן ותקווה, כמו גם זהות, השתייכות ותחושה של התהלכות טבעית בעולם".

על כל העשייה שהייתה השבוע, הטקס, העשייה סביב המלחמה, העשייה באווירת שבוע השפה העברית, הטיולים, "מבצע דוגו" ועוד, תוכלו לקרוא בידיעון זה.

הודעה לגבי גביית תשלומי הורים:

בשנה זו, לאור המלחמה, הגבייה של תשלומי הורים עוברת בקרה ובדיקה מוקפדת מתמיד. עד עכשיו (נובמבר-דצמבר) גבינו רק את תשלומי החובה על הוצאות ומשאבים שהבנות קיבלו גם בימי המלחמה הראשונים. לאור הרצון שלנו להחזיר את הפעילויות בהיקף מלא (ערב ניצוצות, שבתות, טיולים, התנדבויות וסמנריונים) חזרנו השבוע (גביית ינואר) לגבייה מלאה של כלל הסעיפים.

שימו לב לכמה תאריכים חשובים:

- התנדבות כיתות ח' בע"ה ביום שלישי הקרוב יג' שבט 23.1.24.
- שבתות אולפנה: כיתות י-יא פרשת יתרו (2-3.2.24),
כיתה ט' בפרשת תצווה (23-24.2)
- חלוקת תעודות סיום מחצית א' ביום חמישי כט' שבט 8.2.24

בברכת שבת שלום ובשורות טובות,
אריאלה אלקיים ומרים קורן

ציון 100 ימים למלחמה

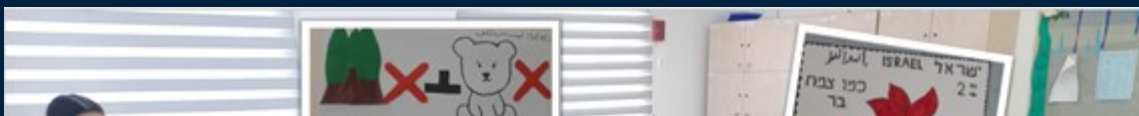
ביום ראשון קיימנו טקסים מרגשים באולפנה במלאת 100 ימים לפרוץ המלחמה ובעיקר געגוע לחטופים שאינם עימנו כבר 104 (!) ימים בעת כתיבת שורות אלו. התרגשנו מהשיתוף של מיכל כהן, מכיתה יב', אחות של אליה כהן, שחטוף בעזה. בסיום הטקסים יצאנו החוצה, עמדנו בצורת 100, והפרחנו 136 בלונים צהובים כנגד החטופים, מתוך תפילה ותקווה שישובו הביתה במהרה. תודה גדולה למורה נחמה מינץ ולכל התלמידות שהשתתפו בטקס, בהכנה, בהקראה, בשירה ובנגינה.

שבוע השפה העברית

השבוע כלל הכיתות עסקו ב"שבוע השפה העברית" בשיעורי לשון, היה ססגוני, מעשיר, מלמד ומחכים. הרחבנו אוצר מילים בעזרת בנות ז'ח' (תשאלו אותן מה זה "פוזמק" או "מכלב"), שמענו את מר יהודה גובאני, ובכיתה ט' הבנות למדו ניבים ופתגמים ויצרו בולים מיוחדים בשילוב של צוות אומנות וצוות לשון, שממחישים את הניבים. כל הכבוד לרכזת לשון- דגנית מלול, ולכלל המורות ללשון: רעות הומינר, שמחה אברהם, אומנה כהן ומיכל וסקר.

טיולים בשכבות י' ו-ח'

כפי שכתבנו בשבוע עבר, שמנו לנו כמטרה ציונית, חברתית וערכית "להחזיר" את הטיולים, שנעצרו בזמן המלחמה. אמנם רעי פורייטר המורה לשל"ח ורכז טיולים מגויס מאז ה-7 באוקטובר, אבל רעות ניידיס המורה לשל"ח ורעות הומינר הרכזת החברתית הרימו בשבועיים האחרונים טיולים למרבית השכבות. השבוע טיילה שכבת י' בנחל חלילים עם המחנכות: שבי, ניצן וטל ועם הרבנית רחל, ושכבת ח' טיילה היום בנחל קטלב עם המחנכות עדינה, רוני ורעות, ועם המורות אחינעם ורותי ברקלי וריות היועצת.

טיול שכבת ח' לנחל קטלב

תוכנית חדשה באזרחות יא'

יא' - יב' במפגש עם חגית ברנע ואסף פרי
במסגרת תוכנית "מחול של זהויות"
מבית 'יסודות' בשיעורי אזרחות

תערוכה אומנותית ע"י בנות שכבת ט'

"מבצע דוגו" תשפ"ד

היום ציינו את "מבצע דוגו" במסגרתו הבנות אכלו מנת פלאפל לזכרו של שורד השואה דוד (דוגו) לייטנר ז"ל, שנהג לאכול פלאפל כדי לסמל את ניצחון החיים. [דוגו הלך לעולמו בקיץ האחרון בגיל 93](#). ב-18 בינואר 1945 יצא [הנער דוגו לצעדת המוות ממחנה אושוויץ ושרד](#). לימים אמר כי מה שעזר לו הייתה המחשבה על הלחמניות העגולות (בילקלך) בארץ ישראל שסיפרה לו עליהן אמו. כשעלה דוגו לישראל, ראה כדורי פלאפל שהזכירו לו את הבילקלך והחליט לחגוג בכל 18 בינואר את הניצחון על הנאצים באכילת מנה פלאפל, וכך עשינו גם אנחנו, באולפנה היום! עם ישראל חי!

שבת שלום, חודש טוב ובשורות טובות!

